

mindelige Antagelse, at det ernok, og det ærede Medlem har jo allerede nu her i Tinget hørt Udtalelser imod det. Vi er altsaa ved at undersøge Spørgsmaalet. Jeg tror, det var fra Midten af Oktober Maaned — dog tør jeg ikke sige det bestemt —, at vi gik bort fra Konstitutionen og delte afdøde Dommer Kirks Forretninger mellem de to andre Dommere. Jeg tror, det er siden Midten af Oktober, at der kun har været to Dommere, som har haft alle Forretningerne derude. Nu vil vi altsaa faa at se til Foraaret, hvorledes det gaar, og saa kan vi altid vende tilbage til Spørgsmaalet. Jeg tror ikke, det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) har Ret i, at man paa Frederiksberg er daarligere betjent end i København. Det kan være, at det er et af de kedelige Tilfælde, hvor 3 Dommere er for meget, men 2 er for lidt. Men jeg tror ikke, at Situationen er den, at Befolkningen er daarlig betjent. Man maa jo tage Hensyn til Befolkningen, som den er, og Befolkningen paa Frederiksberg giver nu ikke samme Anledning til kriminel Forfølgelse som Befolkningen i København, det maa man faktisk tage Hensyn til ved Dommerembederne. Det skulde derfor glæde mig, hvis man kunde nøjes med 2 Dommere derude, og jeg vilde være glad, om det skulde vise sig, at det ærede 15de tingvalgte Medlem vilde staa ved Siden af det ærede 11te Medlem for 2den Kreds og mig, saafremt der til sin Tid kan komme Forslag derom, nemlig hvis det viser sig, at 2 Dommere vil være tilstrækkelige. Men det Spørgsmaal behøver vi ganske vist ikke at tage op til Drøftelse nu, for hvis det skulde vise sig, at 2 Dommere er nok, vil der komme Lovforslag derom, og saa vil det være tidsnok at tale om Sagen; foreløbig kan jeg ikke sige, om der kommer Lovforslag i den Henseende. Der er ogsaa et andet Hensyn, man ikke helt kan undgaa at tage i Betragtning, nemlig det, at da der blev oprettet et tredje Embede derude, paatog Kommunalbestyrelsen sig at bygge et stort, ja, vi kan vel kalde det Retspalæ ude paa Frederiksberg, og det var netop beregnet paa 3 Dommere. Jeg gaar dog ud fra, at hvis det skulde vise sig, at man kan nøjes med 2, saa vil Spørgsmaalet om den tredje altid kunne tages op senere hen.

Det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) har fuldkommen Ret i, at man ved Retsplejelovens Gennemførelse har set forkert, og at man har faaet for faa Politimestre og for mange Dommerembeder; man har virkelig taget fejl der. Men jeg

vil dog gøre opmærksom paa, at der er sket den Forandring, at fra 1. Januar vil en Del Ægteskabssager komme ind under Dommerne, som ikke har haft dem før. Hvor meget de vil lægge Beslag paa Dommerne, ved man jo endnu ikke. Fra 1. Oktober i Aar er der yderligere henlagt en hel Del Sager fra Landsretten til Underdommerne, netop for at opveje den Forskel, der her har været. Vi maa nu se, hvorledes alt det kommer til at virke.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Sluttelig foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statsansættelse af Dommerfuldmægtige ved Underretterne udenfor København.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2781).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Nygart: Allerede i Fjor blev der jo fremsat et Lovforslag om Statsansættelse af Dommerfuldmægtige ved Underretterne udenfor København. Forslaget blev henvist til et Udvalg, som ikke naaede til Ende med Behandlingen, og nu fremsættes det paa ny. Jeg skal ikke optage de Forhandlinger, der fandt Sted i Fjor ved første Behandling, men kun om det nye i Lovforslaget i Aar udtale, at det er naturligvis et Spørgsmaal, hvorvidt man vil gaa den Vej at sætte Lovens Bestemmelser i Kraft i en Del af Landet uden samtidig at faa Forholdet ordnet i det hele Land. Jeg antager imidlertid, at Lovforslaget igen i Aar vil blive henvist til et Udvalg, og der kan jo bedst forhandles om, hvorledes man vil fremme Sagen, og paa hvad Maade man vil løse Spørgsmaalet, idet jeg erkender, at vi maa se at faa en Løsning af det. Der er egentlig ikke stor Uenighed om, at vi maa have en anden Ordning paa dette Omraade, men det, som i Fjor særlig kom frem i Udvalget — det kom ogsaa frem under første Behandling —, var, at man ønskede lidt nærmere Oplysning om, hvorledes en saadan Forandring vilde kunne forme sig, og navnlig om den økonomiske Rækkevidde. Jeg vil udtale Ønsket og Haabet om, at det i Aar maa lykkes et Udvalg at faa Spørgsmaalet løst,